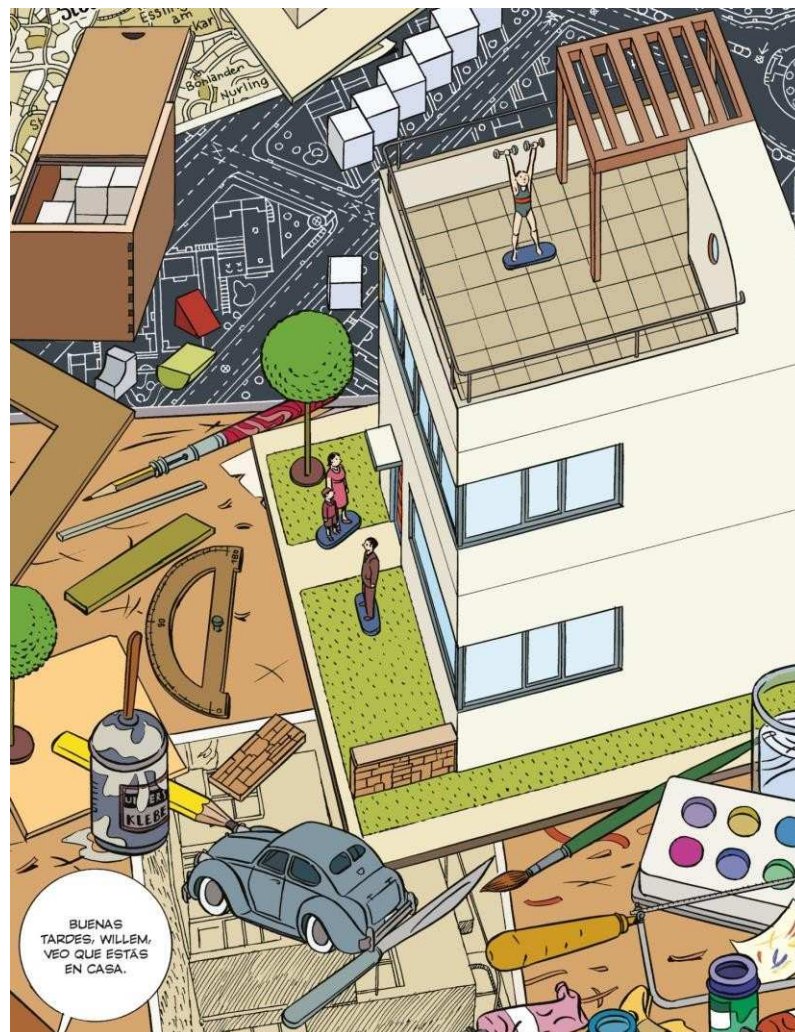

Caso de estudio Daniel Torres. La casa. Crònica d'una conquesta

9 març– 4 juny 2017

La casa. Crònica d'una conquesta, 2015. Fragment pàg. 449. Daniel Torres

Col·labora:

SECRETARIA
DE ESTADO
DE CULTURA

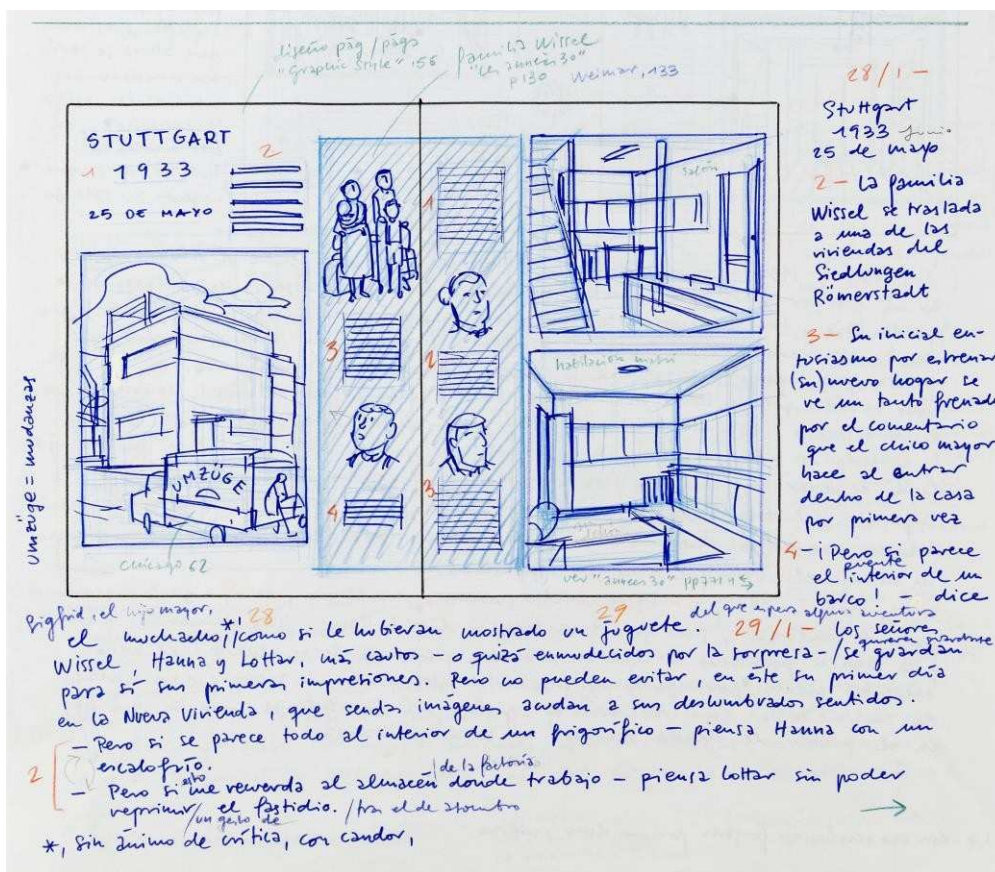
Caso de estudio. DANIEL TORRES. La casa. Crònica d'una conquesta

9 de març- 4 de juny, 2017

Galeria 3. IVAM, Centre Julio González

Un projecte de Daniel Torres amb la col·laboració d'Álvaro Pons

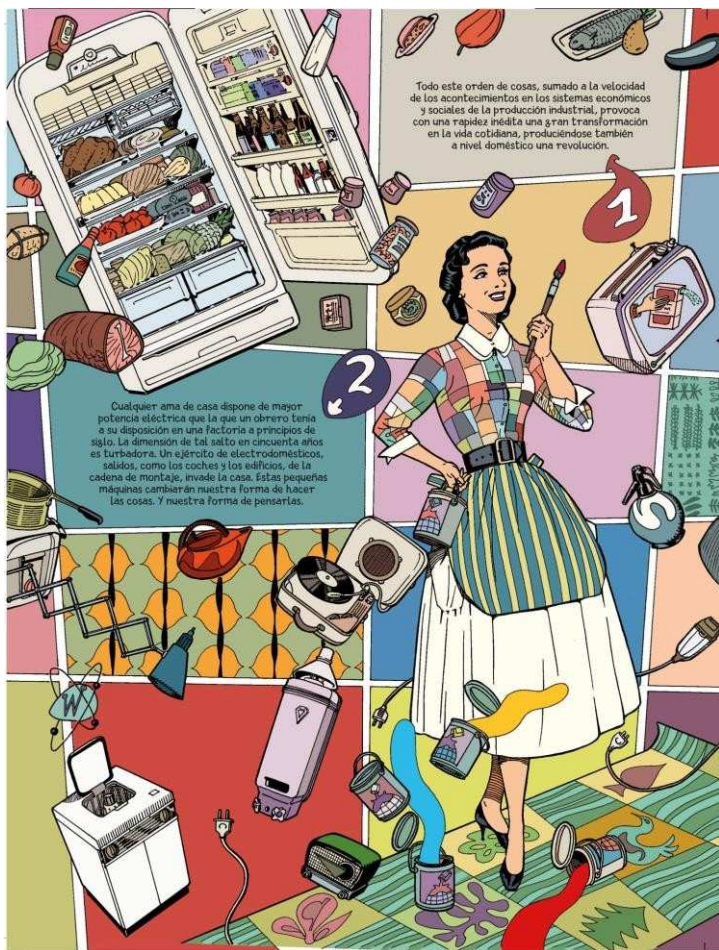
El caso de estudi *Daniel Torres. La Casa. Crònica d'una conquesta* reuneix una selecció d'aproximadament cent dibuixos originals i esbossos que l'autor va produir per a la publicació *La Casa. Crònica d'una conquesta*, editada per Norma Editorial en 2015. Es presenten complets el capítol 19, *Tres Motors, Chicago, 1918 (El Gratacels)* i el capítol 21, *La màquina d'habitar* (Període d'entreguerres), i s'han seleccionat també originals de la resta dels capítols del llibre.

Esbós de *La Casa, Crònica d'una conquesta*, 2015. Daniel Torres

Els dos capítols triats entronquen amb l'evolució de la llar dins el creixement de les ciutats que té lloc en els principis del segle XX, desenvolupant un discurs d'anàlisi de l'impacte en la quotidianitat de la translació del camp a la concentració urbana.

La mostra exhibeix el treball que l'artista valencià va realitzar durant set anys i que va concebre com una crònica de la vida quotidiana. Un projecte en el que combina la seua passió pel còmic amb un coneixement profund de l'arquitectura i la història. En *La casa* només hi ha un protagonista intangible: la llar. Els personatges, els escenaris són secundaris d'una narració que trasllada el focus d'atenció del lector de la trama entre els personatges al seu continent, deixant a les persones en un segon pla.

Fragment pàg. 492 de *La casa, crònica d'una conquesta*, 2015. Daniel Torres

L'exposició inclou també huit electrodomèstics procedents de la *Col·lecció Alfaro Hofmann* de Godella, perquè com el mateix Daniel Torres hi indica al capítol 23 *Partir de zero*, en qualsevol lloc d'Europa: "Les llars, no han de ser llocs on lamentar sinó llocs on celebrar! I la decoració ha d'il·luminar també aquest nou estat de l'esperit. Es pinten les parets amb vives pintures plàstiques, s'utilitzen papers pintats amb motius abstractes trets de l'art modern" i continua, "la dimensió de tal salt en cinquanta anys és torbadora. Un exèrcit d'electrodomèstics, sortits, com els cotxes i els edificis, de la cadena de muntatge, envaeix la casa. Aquestes xicotetes màquines canviaran la nostra forma de fer les coses. I la nostra forma de pensar-les".

La Casa és una col·lecció d'històries de les diferents llars que des dels orígens de la humanitat fins als nostres dies s'han constituït al llarg dels segles. A través d'una exhaustiva documentació i servint-se de l'agilitat narrativa que proporciona l'art seqüencial, Daniel Torres explora la història de l'home i la relació amb el seu refugi. Una obra que mostra la nostra vida tal com és, un gran teatre en què nosaltres els lectors som també el seu privilegiat públic.

Biografia

Daniel Torres (Teresa de Cofrents, València, 1958) és un dels autors més importants del còmic valencià. És membre destacat del grup d'artistes que van renovar la narrativa gràfica en els anys 80 des dels plantejaments estètics de la línia clara.

Va començar estudiant arquitectura a València el 1975, encara que va acabar decantant-se pels estudis de Belles Arts, on va coincidir amb altres joves autors que començaven a veure en el còmic una forma d'expressió. Les seues primeres historietes es van publicar al fanzine promogut per Manel Gimeno, *El gat pelat*, on també van col·laborar Miguel Calatayud, Sento o Micharmut. Molt poc després, entraria a formar part de la revista *El Víbora* amb les aventures de *Claudio Clueco*, on explora el gènere negre des de les claus de revisió i reinterpretació que serien pròpies de la seua obra.

El seu primer èxit va arribar el 1982 quan va publicar *Opium* a la revista *Cairo*, una sèrie basada en les novel·les de Sax Rohmer amb una visió pop i desenfadada, en què es comença a perfilar un estil de línia clara que explotaria l'any següent amb *Tritón*, el primer exemplar de *Las aventuras siderales de Roco Vargas. El misterio del susurro, Saxxon* i, sobretot, *La estrella lejana*, van conformar un cicle de maduresa de l'autor, que va tancar la sèrie el 1987 amb una obra que és considerada com un clàssic del còmic espanyol.

En paral·lel, Torres havia realitzat per Magic Strip l'àlbum *Sabotage!* i havia començat el que seria una exitosa carrera com a il·lustrador. Als 90 comença una nova sèrie, *El octavo día*, on desenvolupa el seu concepte de la fauna, de l'enfrontament entre la ficció i la realitat. També va començar a treballar per al mercat americà, amb històries curtes, alguna guionitzada per Alan Moore. El 1995 va crear un altre personatge fonamental en la seua trajectòria: el dinosaure *Tom*, una sèrie infantil que es publicava al suplement infantil *d'El País*. És en 2009 quan va publicar la seua primera novel·la gràfica, *Burbujas*.

I el 2015 va publicar *La casa*, obra en la qual Torres fa un repàs dels diferents llocs que han donat refugi a l'ésser humà des del neolític fins al segle XXI.

Miguel Calatayud, Mique Beltrán, Daniel Torres, Manel Gimeno, Sento Llobell i Álvaro Pons en la inauguració de VLC. València Línia Clara

L'any 2016, va ser un dels autors que van formar part de l'exposició de l'IVAM *VLC. València Línia Clara*, comissariada per l'expert en còmic Álvaro Pons, juntament amb Miguel Calatayud, Sento Llobell, Mariscal, Micharmut, Manel Gimeno i Mique Beltrán. La mostra feia un repàs del naixement i desenvolupament d'una generació d'autors valencians dels anys 80 que van renovar el còmic espanyol i europeu.